

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24Co/380/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2713202248
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Krajčovičová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2014:2713202248.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v právnej veci žalobcu: CD Consulting, s.r.o., so sídlom Česká republika, Praha 3, Nagano Office Center, K červenému dvoru 3269/25a, IČO: 264 29 705, zastúpeného spoločnosťou: Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421, proti žalovanému: G. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. K. XXXX/X, P., v konaní o zaplatenie príslušenstva istiny, na odvolanie žalobcu proti uzneseniam Okresného súdu Skalica, č.k. 5C/63/2013-41 zo dňa 28.01.2014, o prerušení konania a č.k. 5C/63/2013-19 zo dňa 10.05.2013, takto

rozhodol:

Odvolací súd odvolanie žalobcu proti uzneseniu zo dňa 28.01.2014 **o d m i e t a .**

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zo dňa 10.05.2013 **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením prvostupňový súd zo dňa 28.01.2014 prerušil konanie vo veci samej do právoplatného rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie v Luxemburgu vo veci prejudiciálnej otázky predloženej Krajským súdom v Prešove vo veci pod sp. zn. 6Co/156/2013. Ide o konanie vedené na Súdnom dvore Európskej únie, sp. zn. C-558/13, predloženej podľa č. 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (Ú. v. EÚ C 115, 2008 "ZFEU") a čl. 19 ods. 3 písm. b) Zmluvy o Európskej únii Súdneho dvora Európskej únie. Rozhodnutie odôvodnil s použitím § 109 ods. 2 písm. c) a s poukazom na význam rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie v konaní, ktoré bolo iniciované Krajským súdom v Prešove aj pre predmetné konanie v danej veci.

Napadnutým uznesením z 10.05.2013 súd prvého stupňa uložil žalobcovi, aby v lehote 10 dní od doručenia „tejto výzvy“ zaplatil súdny poplatok za spracovanie hromadného podania v sume 1,- Eur; pričom takéto rozhodnutie odôvodnil len paušálnym odkazom na položku č. 20b Sadzobníka zák. č. 71/1992 Zb.

Proti obom uzneseniam podal odvolanie žalobca.

Konanie prerušujúce uznesenie zo dňa 28.01.2014 žiadal s odkazom na odvolaciu argumentáciu, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. Namietal hlavne nedostatok právomoci uznesenia Krajského súdu v Prešove, nakoľko proti tomu uzneseniu bolo podané odvolanie (!), ako aj bezvýznamnosť prejudiciálnej otázky formulovanej Krajským súdom v Prešove Súdneho dvora EÚ. Formulovaná prejudiciálna otázka nebola teda právoplatne predložená Súdneho dvora EÚ a preto nie je daný žiadny dôvod na prerušenie konania. V konaní niet prekážok, aby sa v ňom mohlo pokračovať.

V odvolaní proti poplatku za spracovanie hromadného podania namietal, že v čase „deponovania“ podania vyhodnoteného súdom prvého stupňa za hromadné podanie ešte nebola účinnou úprava dnes obsiahnutá v položke 20b Sadzobníka (a preto nebolo možné žalobcu touto povinnosťou na zaplatenie

poplatku zaťažiť), ako aj tým, že uznesenie je pre jeho nedostatok odôvodnenia nepreskúmateľné. Práve absencia dôvodov v uznesení spôsobuje tiež, že z neho nie je zrejmé, prečo bolo podanie v prejednávanej veci vyhodnotené za hromadné (žalobca tvrdí, že toto takým nie je), hoci táto skutočnosť musí byť známa a nezameniteľne definovaná. Z uznesenia potom rovnako nie je zrejmé, či spoplatnené podanie je vo vzťahu k skupine podaní v poradí desiatym alebo iným a či tak má alebo nemá byť spoplatnené (kde inak odvolateľka zastáva názor, že spoplatnené podľa § 42a O.s.p. nemôže byť také podanie, ktoré je v poradí prvým až deviatym), argumentoval tiež odvolaním, poukazujúcim tiež na závery rozsudku Najvyššieho súdu SR (ďalej len „NS“) z 29. marca 2007 vo veci sp. zn. 4 Cdo 39/2007.

Žalovaný odvolanie nepodal.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že obe odvolania boli podané včas (§ 204 ods. 1 O.s.p.), oprávnenou osobou - účastníkmi konania (§ 201 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 a § 202 O.s.p.), po skonštatovaní, že odvolania majú zákonom predpísané náležitosti (§ 205 ods. 1 O.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania žalobcu (§ 212 ods. 1 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu proti konaniu prerušujúcemu uzneseniu je treba odmietnuť a uznesenie o poplatkovej povinnosti žalobcu ako vecne správne potvrdiť.

1.

V zmysle § 111 ods. 2 O.s.p. ak je konanie prerušené podľa § 109, súd urobí všetky potrebné opatrenia, aby sa odstránili prekážky, ktoré spôsobili prerušenie alebo pre ktoré prerušenie trvá. Len čo odpadne prekážka, pre ktorú sa konanie prerušilo, pokračuje súd v konaní i bez návrhu.

V zmysle § 218 ods. 1 písm. e) O.s.p. odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré rozhodnutie napadnuté odvolaním zaniklo inak.

Ustanovenie § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p., aj na podklade ktorého rozhodol súd prvého stupňa, upravuje tzv. fakultatívne prerušenie konania, to znamená také prerušenie konania, ktoré nie je pre samotné konanie nevyhnutné. Súd je povinný najskôr urobiť iné vhodné opatrenia dostupnými procesnými prostriedkami a až keď tieto zlyhajú, môže konanie prerušiť. Výber, resp. voľbu súdu, ktoré z jednotlivých opatrení (napr. spojenie vecí, prerušenie konania, riešenie tzv. predbežnej otázky) slúžiacich účelu racionálnej organizácie postupu súdu pri vedení príslušného súdneho konania, je ale potrebné podriaďiť aj zákonnej požiadavke rýchlej a účinnej ochrany práv účastníkov v súdnom konaní (§ 6 O.s.p.) a použiť to opatrenie, prostredníctvom ktorého je ochrana práv účastníkov konania rýchlejšia a účinnejšia. Rozhodujúcim hľadiskom je teda zásada hospodárnosti konania, preto prerušenie konania predstavuje vo všeobecnosti skôr výnimku ako pravidlo.

Ust. § 111 ods. 2 O.s.p., potom ukladá súdu urobiť všetky opatrenia v záujme odstránenia prekážok, pre ktoré sa konanie prerušilo a nepokračuje sa v ňom, ako aj povinnosť v prípade, že daná prekážka brániaca v pokračovaní konať odpadla, v prerušenom konaní čo najskôr pokračovať. Pre pokračovanie v konaní nie je pritom potrebné prijatie žiadneho rozhodnutia, z ktorého by vyplynulo, že pre odstránenie, alebo zánik predtým jestvujúcej prekážky, sa v konaní pokračuje. V prípade odpadnutia prekážky, ktorá bola dôvodom na prerušenie konania po tom, čo súd prvého stupňa rozhodol a proti prerušujúcemu uzneseniu bolo podané odvolanie, tzn. v štádiu odvolacieho konania, nie je povinnosťou prvostupňového súdu, ktorý konanie prerušujúce uznesenie vydal, aby toto uznesenie zrušil, ale treba mať za to, že toto uznesenie zánikom dôvodu na prerušenie konania zanikne bez jeho formálneho zrušenia.

Odvolaciemu súdu je z jeho úradnej činnosti známe, že vec vedená na Súdnom dvore EÚ pod sp. zn. C-558/13, t.j. konanie vo veci prejudiciálnej otázky, položenej uznesením Krajského súdu v Prešove vo veci vedenej pod sp. zn. 6Co/156/2013 bola na základe späťvzatia návrhu na začatie prejudiciálneho konania Krajským súdom v Prešove zo dňa 7. mája 2014, ktoré podanie bolo doručené Súdnemu dvoru EÚ 13. mája 2014 na základe uznesenia predsedu Súdného dvora zo dňa 4. júna 2014, č. 966714 vec vymazaná z registra Súdného dvora. Krajský súd v Prešove uznesením zo dňa 16. mája 2014 potom zastavil odvolacie konanie vo veci vedenej pod sp. zn. 6Co/156/2013 na základe späťvzatia odvolania účastníčkou konania.

Za danej situácie je potom nesporné, že napadnuté uznesenie (ktorým súd prvého stupňa konanie prerušil) zaniklo právnou skutočnosťou, na ktorú bol viazaný jej výrok, keď ohľadne prejudiciálnej otázky danej Krajským súdom v Prešove v konaní sp. zn. 6Co/156/2013 došlo k späťvzatiu návrhu ohľadne tejto otázky a konanie bolo z registra Súdneho dvora vymazané, tým bol splnený dôvod na odmietnutie odvolania proti uzneseniu o prerušení konania podľa § 218 ods. 1 písm. e) O.s.p..

2.

V zmysle § 42a ods. 1 O.s.p. („Osobitné ustanovenie o hromadnom podaní“ s účinnosťou od 28. marca 2013,) hromadné podanie tvorí najmenej 10 podaní doručených tomu istému súdu tým istým účastníkom v jeden deň.

Ustanovením čl. II bodu 2 v spojení s čl. IV zákona č. 64/2013 Z.z. tiež s účinnosťou k 28.03.2013 bola vykonaná zmena poplatkového zákona doplnením sadzobníka tvoriaceho jeho prílohu, v II. časti sadzobníka označenej „Poplatky za úkony súdov“ o položku 20b formulovanú tak, že poplatok „za spracovanie hromadného podania za každé podanie, ktoré tvorí hromadné podanie“ je „1,- Eur“.

Aj keď obstojí odvolací argument, že súd prvého stupňa toto uznesenie neodôvodnil postupom upraveným v § 157 ods. 2 O.s.p. a odôvodnil len s odkazom na príslušné zákonné ustanovenie, bolo treba zohľadniť, že je pretrvávajúca prax vyhotovovania (súdmi prvého stupňa) uznesení o súdnych poplatkoch len za použitia zaužívaných vzorov a predtlačí, prípadne len takýchto „stručných“ uznesení.

V zmysle § 212 ods. 3 O.s.p. na vady konania pred súdom prvého stupňa súd prihliadne, len ak mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Ak potom odvolaciemu súdu je z jeho činnosti známe a netreba teda dokazovať (tu por. § 121 O.s.p., resp. i ust. § 211 ods. 2 toho istého zákona), že žalobca doručil súdu prvého stupňa žaloby podobné ako v tejto veci Okresnému súdu Skalica dňa 28. marca 2013 so žalobou v prejednávanej veci ďalších 12 žalôb vedených pod sp. zn. 3C/138/2013, 5C/63/2013, 3C/58/2013, 2C/77/2013, 5C/84/2013, 5C/73/2013, 2C/189/2013, 3C/156/2013, 3C/143/2013, 3C/162/2013, 3C/163/2013, 3C/147/2013, ktoré sa aktuálne nachádzajú v štádiu odvolacieho konania v odd. 24 Co na Krajskom súde v Trnave. Doručenie týchto podaní súdu prvého stupňa takýmto spôsobom práve v deň nadobudnutia účinnosti zákona č. 64/2013 Z.z. (v časti upravujúcej hromadné podania) malo za následok z práve opísaného postupu žalobcu (majúceho zrejme záujem sa vyhnúť poplatkovej povinnosti urobením podaní ešte pred nadobudnutím účinnosti úpravy definujúcej hromadné podanie) aj poplatkovú povinnosť spojenú s jeho spracovaním.

Nie je možné súhlasiť ani s názorom, že za prvé až deviate podanie sa poplatok podľa položky 20b Sadzobníka tvoriaceho prílohu poplatkového zákona neplatí, keďže takýto výklad možno prijať len v prípade doručenia tým istým účastníkom tomu istému súdu rovnaký deň nanajvýš 9 (deviatich) podaní. Naopak v prípade doručenia (za podmienok opísaných vyššie) najmenej 10 podaní (teda 10 alebo aj viac) je už právne absolútne bez významu ako to, o koľko počet doručených podaní prevyšil číslo 10, tak i to, či celkový počet je deliteľný takýmto číslom. Na takejto argumentácii nič nemení ani snaha žalobcu v odvolaní s odkazom na uvedený rozsudok Najvyššieho súdu, (1. preto, že tu nešlo o poplatok za konanie, ale za úkon súdu a tiež preto, že neplatil predpoklad formulovaný v právnej vete odvolaním použitého rozhodnutia NS, teda to, že by nešlo o prípad spoplatnenia uvedený v Prílohe poplatkového zákona (sadzobníka).

Odvolací súd preto uznesenie o uložení poplatkovej povinnosti žalobcovi podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil ako vecne správne.

Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je možné podať odvolanie.